

[Poul Dam.]

behov, som det tidligere var umuligt at få imødekommet.

Der er foregået en horisontudvidelse for betydelige grupper i det danske folk. Vi har ikke så mange vidnesbyrd om det i Danmark, men Sveriges radio havde i sommer i anledning af sit 50 års jubilæum en fremragende serie med indlæg fra jævne lyttere ud over hele Sverige, der fortalte om, hvad det havde betydet for deres tilværelse, at radioen var kommet med klassisk musik, med foredrag, med diskussioner, med alt muligt andet, som havde gjort, at folk, der sad ensomme rundt omkring, havde fået en langt større verden at leve i og havde fået en masse værdier. De værdier, som man dermed havde fået, det var netop nogle, der var det nye, det, man ikke havde kendt før, det, man ikke vidste noget om at man ville have. Det var, fordi det blev drevet med frisind, med fremsyn, med præsentation af minoriteternes synspunkter.

Hr. Bernhard Baunsgaard sammenlignede antallet af læsere af en succesbog med antallet af lyttere til en af de såkaldte upopulære radioudsendelser. Jeg synes, det var en god sammenligning. Det er væsentligt, at den slags tilbud kommer.

Når man undertiden møder personer, som sætter spørgsmålstejn ved det mere problematiske i radioen, så er det ganske åbenbart, fordi disse mennesker ikke har nogen tro på borgernes evne til at vælge og vrage, ikke nogen tro på, at borgerne kan tage stilling til det, de bliver stillet over for. Den frihed, som medarbejderne i Danmarks radio har haft hidtil, og som jeg inderligt håber at de må blive ved med at have, uanset hvilke anslag der rettes imod dem, har stillet borgerne i Danmark over for mange nye ting, og borgerne er ikke blevet indoktrineret af det, men de er blevet klogere, de har fået en mere nuanceret indstilling til tilværelsen, de har kunnet tage deres egne standpunkter på grundlag af alle de mange forskellige ting, de havde fået at vide. Der er ingen fare for indoktrinering gennem det, man plejer at kalde Danmarks radios monopol.

Der er derimod fare for noget andet, hvis nogle af de strømninger, der gør sig gældende i øjeblikket, får magt. Danmarks radio kan bruges til at være sløvende, fordummende, bekræftende, konserverende, til at

lade folk tro, at alt er såre godt. Det er jo ikke nye toner. Vi ved fra andre samfund, at man har drevet radiopolitik på den måde. En af dette århundredes største kulturpolitikere, dr. Josef Goebbels, havde en fremragende radiopolitik, det var en dygtig radio, det var en god radio, og der var ingen tyskere, der fik nogen tvivl i deres sind i de år. Der var også folk i Danmark, som fortalte, at man skulle høre tysk radio, der var sådan en god musik, det var alle de gode, gamle, kendte toner, der var ikke nogen jazz — det var dengang noget meget farligt — der var i det hele taget ikke noget, som kunne sætte noget under debat eller bringe fare.

Det skal være Danmarks radios væsen, som det er demokratiets væsen, at sætte ting under debat, at sætte spørgsmålstejn ved det bestående, for det er kun spørgsmålstegnene, der bringer verden fremad.

Derfor er det vigtigt, at vi får udviklet Danmarks radio i retning af en langt større folkelig medvirken direkte i udsendelserne. Det kan ske igennem lokalradio på forskellig måde. Derimod tror jeg ærlig talt ikke ret meget på lokalt fjernsyn — det er der heller ingen andre i denne verden der gør. Erfaringerne rundt omkring er ikke gode.

Vi har fået båndværksteder, nu også i provinsen, og det er godt og værdifuldt arbejde, hvor man får adgang til mediet, og hvor man får lejlighed til at deltage på en helt anden måde end tidligere.

Børne- og ungdomsafdelingen har et værdifuldt arbejde med at lade børn og unge komme til orde på deres egne vilkår, ud fra deres egne forudsætninger, og det er en helt væsentlig og central ting, at det er folket ud fra sine egne forudsætninger — hverken fra politikernes forudsætninger eller nødvendigvis fra journalisternes — som kommer til orde i medierne.

Jeg ved meget vel, at den opgave, jeg forestiller mig, i princippet er uløselig; det er i princippet uløseligt at have en maskine, en mekanisme som Danmarks radio og samtidig have den enorme frihed, hvor alle og enhver har adgang og alle og enhver kan deltage på sine egne vilkår. Men det, at opgaven er uløselig, betyder ikke, at man skal holde op med at nærme sig den rette løsning hele tiden. Det er friheden, det er den folkelige deltagelse, vi til stadighed skal arbejde på, og jeg har indtrykket af, at Danmarks ra-